

13.1.11; 13a (משנה ג) → 14a (דמועד ליה לשמעא)

1. כי יִשְׁבוּ אַחִים יַחְדוֹ וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זֶר ... דְּבָרִים פָּרַק כֹּה פְסוּק ה

2. וַיִּבְאוּ אֵילָמָה וְשֵׁם שְׂתִים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מִים וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם: שְׂמֹת פָּרַק טו פְסוּק כז

3. וְדוֹד בָּא מִהַצִּיָּפוֹן וְאֶבְשָׁלָם עָבַר אֶת הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל עָמוּ: שְׂמֹאל ב פָּרַק יז פְסוּק כד

4. וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ יִרְדְּ אֲבָרָם מִצְרִימָה לְגוֹר שָׁם כִּי כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ: בְּרֵאשִׁית פָּרַק יב פְסוּק י

5. וַיִּסְעוּ מִדִּיבֶן גַּד וַיַּחֲנוּ בְעַלְמָן דְּבַלְתִּימָה: בְּמִדְבַר פָּרַק לג פְסוּק מו

6. וַיִּשְׁלַח תְּבִנִית יָד וַיִּקְחֵנִי בְּצִיצֵת רֹאשִׁי וַתִּשָּׂא אֶתִּי רוּחַ בֵּין הָאֲרָץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם וַתְּבֵא אֶתִּי יְרוּשָׁלַיִם בְּמִרְאוֹת אֱלֹהִים... יְחֻזְקָל ח:ג

7. וַלְמִזְרַח יָשֵׁב עַד לְבֹא מִדְּבָרָה לְמֵן הַנְּהָר פָּרַת כִּי מִקְנֵיהֶם רָבוּ בְּאֶרֶץ גְּלָעָד: דְּבָרֵי הַיּוֹמִים א פָּרַק ה פְסוּק ט

8. בָּנִים אֲתֵם לְה' אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְדוּ וְלֹא תִשְׁיִמוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמֵת: דְּבָרִים פָּרַק יד פְסוּק א

9. לְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מִרְדְּכִי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמְּלֻכָה... אֲסֵתֵר פָּרַק ט פְסוּק לֹא

- I. צרות who cannot marry **any** of the brothers (and the original “marriage” that led to pseudo-זיקה is meaningless) their צרות are still in ייבום-corral
- mother (could not possibly marry any of the brothers *according to יהודה*)
 - father’s wife (could not possibly marry any of the brothers – אשת אביו)
 - father’s sister
 - paternal sister
 - father’s sister-in-law (father’s brother’s wife)
 - paternal brother’s wife
- II. צרות ב”ש/ב”ה: משנה ד’
- צרת ערוה (ב”ה) (following our lead in א’ משנה א’) forbid →
 - if ב”ה forbid חלוצה (since חלוצה is meaningful); ב”ה permit (חלוצה is meaningless)
 - if they did ב”ש confirms the validity and ב”ה forbid the relationship
 - general statement about ב”ה/ב”ש:
 - in spite of their many disputes, they didn’t hesitate to marry from each other’s schools nor to work with each other’s טהרות
- III. Analysis of dispute between ב”ש/ב”ה in re: צרת ערוה
- מדרש הלכה – ר’ שמעון בן פזי
 - v.1 implies a closer wife (i.e. ערוה); “wife חוצה” may not go to an outside (i.e. זיקוקה)
 - needed for חלוצה – ב”ה
 - derive that from ב”ש
 - ultimately agree and use חלוצה to include ארוסה
 - infer ארוסה from חלוצה (which ב”ה don’t consider significant)
 - if so, it should say לחוץ חוצה; חלוצה alludes to an “outside woman”
 - חלוצה is akin to other locative suffixes (vv. 2-7)
 - dispute rooted in general principles:
 - אין איסור חל על איסור (original איסור of e.g. בתו cannot be augmented by אשת אח; therefore, her presence was never subject to ייבום and we don’t consider her → צרות are still זקוקות)
 - Result – if חלוצה was performed, ב”ה disregard it and permit חלוצה
 - Challenge: this is obvious since חלוצה is meaningless
 - Answer: to act *contra* to ריב”נ who advocated חלוצה for צרות such
- IV. לא תתגודדו and ב”ה and the problem of ר’ יוחנן and ר”ל
- Premise: the prohibition of לא תתגודדו (v. 8) includes both self-mutilation and formation of schisms
 - Example: challenge to multiple days of מגילה (v. 9)
 - צרת ערוה: ב”ש/ב”ה re:
 - never acted on their approach (and ר”ל)
 - did** act on their own approach (and ר’ יוחנן)
 - dispute may refer to time before declared בת-קול
 - outvoted: ר”ל/רב
 - were sharper: ר’ יוחנן/שמואל
 - dispute may refer to time after בת-קול
 - !בת-קול: ר”ל/רב
 - ignore בת-קול as per ר’ יהושע (נט) ר’ עכנאי – ב”מ נט)
 - challenge: (לר”י) – violation of לא תתגודדו
 - answer #1: אביי: only applies in 2 בתי דין in same city (stories of ר”ע, ר”א, ר”ה, ר”ג)
 - answer #2: רבא: only applies within one בית-דין